

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Citroën Commerce GmbH

Sagsøgt: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer, sammenholdt med dettes artikel 1 og artikel 2, litra a), skal fortolkes således, at omkostningerne til transport af et motorkøretøj fra producenten til forhandleren, som forbrugeren skal betale, skal være inkluderet i dette køretøjs salgspris, der er nævnt i en reklame foretaget af en forhandler, når denne pris under hensyn til alle kendetegnene ved denne reklame efter forbrugernes opfattelse er udtryk for et udbud til salg af det nævnte køretøj. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om alle disse betingelser er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. juni 2016 — straffesag mod Piotr Kossowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-486/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konvention om gennemførelse af Schengenaf talen — artikel 54 og artikel 55, stk. 1, litra a) — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 50 — princippet ne bis in idem — spørgsmålet, om en tiltalt person kan retsforfølges i en medlemsstat, efter at den straffesag, som er blevet iværksat mod den pågældende i en anden medlemsstat, er blevet opgivet af anklagemyndigheden, uden at der er blevet foretaget en grundig efterforskning — ingen bedømmelse af sagens realitet)

(2016/C 335/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Part i hovedsagen

Piotr Kossowski

Procesdeltager: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Konklusion

Princippet ne bis in idem, som er fastsat i artikel 54 i den konvention om gennemførelse af Schengenaf talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der blev undertegnet i Schengen (Luxembourg) den 19. juni 1990, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en afgørelse fra anklagemyndigheden, hvorved strafforfølgningen bliver afsluttet, og hvorved efterforskningen vedrørende en person bliver indstillet endeligt, uden at der er blevet pålagt sanktioner, idet efterforskningen dog kan genoptages eller annulleres, ikke kan anses for at være en endelig afgørelse i disse artiklers forstand, når det fremgår af begrundelsen for denne afgørelse, at den nævnte efterforskning er blevet indstillet, uden at der er foretaget en grundig efterforskning, idet den manglende afhøring af ofret og af et eventuelt vidne udgør et indicium for, at der ikke er foretaget en sådan efterforskning.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.1.2015.